

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felolós szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyitótér sora 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

Csatornák magyarországon.

Néhány hónap óta gyakran esik szó nálunk merész és nem merész tervekről, melyeknek célja az országot hajózható és öntöző csatornákkal ellátni. A fővárosi sajtót élénken foglalkoztatja ez a zenéje a jövőnek s máris elsőrangú szakemberek írták meg véleményüket a magyar csatornák kérdéséről.

Hogy ez a közgazdaságilag oly rendkívül fontos kérdés most nálunk aktuális lett, azt köszönhetjük első sorban Ausztriának, ahol nemrégiben milliókat szavaztak meg egy nagy csatorna létesítésére, mely az osztrák vizeket össze fogja kötni a német vizekkel, s ennek folytán a Keleti tengerrel s így az óceánnal Ausztria pedig az impulzust a csatornaépítésre Németországtól kapta, ahol az utóbbi évek alatt két hatalmas csatorna épült, s maga Vilmos császár pártfogolta legerélyesebben ezt a nagyon sok millió márkába kerülő közgazdasági alkotást.

Még nagyon messze vagyunk Magyarországon attól, hogy a mi csatorna kérdésünkben az eszmék tisztázódjanak. Jele ennek az, hogy nap nap után olyan

fantasztikus eszmék merülnek fel, hogy az csoda.

Beszélnék arról, hogy a Dunát Budapesttől össze kéne kötni Fiumével, az Adriai tengerrel. Szó van arról is, hogy a Tisza és Visztula összekötése kicsoda messzemenő nagy hatással volna Magyarország gazdasági életére. És így tovább. Amíg a mi lapjaink ilyen tündéres ábrándokkal fogják traktálni a közönséget, addig szó sem lehet nálunk komoly csatorna kérdésről.

Csatornákra, igenis van szükség Magyarországon. Ugy öntöző, mint hajózható csatornákra. Ha ezek már megvolnának, sokkal vigabban füttyölne a magyar gazda, a kinek buzája ellen a messze Amerikából tengeren át is konkurálnak sikeresen. Hát még Németországban!

Nekünk tehát első sorban Németországgal kell közvetlen vízi összeköttetést nyerni. Erre két mód van. Az egyik most Ausztriában építendő csatorna. Ezt mi is fölhasználhatnók, miután ez a csatorna a Dunát köti össze a német vizekkel. Ennek azonban két hátránya is van. Az első az, hogy a szállítás föl az osztrák Dunába igen tetemes s

az utnagyon sok időt vesz igénybe. A másik hátrány az, hogy nem tudjuk, hányadán állunk Ausztriával, megengedi-e a magyar termék szállítását az ő csatornáján és ha megengedi, milyen áron. Az után meg ha létre is jönne egy részünkről elfogadható megegyezés, az esakis ideiglenes lehet. Jöhet egynap és Ausztria lehetelenné tenné a magyar termék szállítását, amiből aztán nagy gazdasági veszedelem származhatna.

Következményeiben sokkalta helyesebb, ha a Vágot mely mindvégig magyar területen folyik s egyike Észak magyarországnak legnagyobb folyóinak, kötnők össze az Elbével, vagy valamelyik más vízzel. A Vág a miénk, mi rendelkezünk vele és sokkal kedvezőbb, mert rövidebb utat nyit nekünk Németországba, mint bármely osztrák csatorna.

Már most a Vágcsatorna szükségessé tenné, hogy a Duna és Tisza között is még egy csatornát építsünk, a felső Tiszát hajózhatóvá tegyük, valamint a Kőröst, Marost, a Rábát s a többi nagyobb folyókat is. Sőt, amiről legujabban szó van, a Balaton tavát is össze kell kötni a Duná-

T Á R C Z A.

Epilog.

És most, vége a játsszi dalnak
Üres a vén asztalfőnk,
Mít gyerek kézzel beletettem,
Rózsaszín pántban rejtegettem,
Szélszóródnak a szent csomók.

Az illatvesztett ibolyákon
Még egyszer elmereng szemem, —
Adieu, ti csengő régi hangok,
Nehéz kézzel a könnyű lantot
Már én tovább nem pengetem.

Szárnyas pegázus, menj szabaddá,
S repüljete ti is dalok!
Édes, bolondos utatokrul
A vándor más irányba fordul
S megy komolyan, bölcsen — s gyalog!

Szávay Gyula.



Móricot besorozták.

(Irtá: Gutius.)

A vádlott: . . . Mikor pedig odaálltam a sorozó bizottság elé s egész ruházatomat egy pár lyukas harisnya képezte, majd hogy ki nem égett az arezom a szégyentől. Hogy is ne. Egy pár lyukas harisnya és semmi más! Félve néztem körül, hogy aineseknek-e a szobában asszonyok, akik majd kinevetnek, ha ilyen hiányos öltözetben látnak. Szerencsére egy asszony sem volt jelen.

A hosszú bajszu őrmester oda dörögöldözött hozzám és a fülembé sugta:

— Be a hasad, nyavalyás!

Megsem mozdultam, mert — tetszik tudni — elhatároztam, hogy süket leszek.

— Az orvos oda jött hozzám, végig nézett rajtam s láttam, hogy tetszem neki. Oda is szólt a századoshoz:

— Igazi athléta! Milyen mell! milyen izmok! S össze vissza tapogatott

elől is hátul is. Elkészdtém nevetni.

— Jaj instálom alásan! Az őrmester kegyetlenül oldalba lökött s mosolygó pofával sugta ismét fülembé.

— Ne röhögj te rongyos, mert tüstént ketté hasitalak.

De bizony csak nevettem tovább. Ha befogtam a számat, az orromon tört ki a nevetés borzasztó erővel s ha az orromat fogtam be, szabadjára volt eresztve a torkom s még hangosabban nevettem.

A százados ur mosolyogva közelített felém.

— Hát szeretnél-e katona lenni Móricz ösém? Egy kukk nem sok, de annyit sem válaszoltam.

— Hány iskolát végeztél? Kezdtém a fülemet hegyezni és a lehető legostobább képpel igyekeztem megérteni, hogy süket vagyok.

Az őrmester a fülembé ordított.

— Nem tudja, hogy kérdezik? Talán bizony süket?

— Kérdezni tetszett valamit?

— Süket az ur, vagy mi?

val. Ez egy hatalmas, tökéletes csatorna rendszer lenne, mely lehetővé tenné, direkt vízi uton, tehát a legolesőbb uton jutnánk a világ piaczára.

Szabályozni és hajózhatóvá kellene tenni első sorban természetesen a Vág folyót s így a többi folyókat, melyek aztán nemcsak a teher, de a személyforgalom céljait is szolgálnák.

Ezzel a megoldással aztán nagyrészt meg lenne oldva az öntöző csatornázás kérdése is. Óriási gondolat elképzelni, hogy szélkében, hosszában a nagy magyar alföldnek, a perzselő végtelen pusztákon mindenütt hőmpölyög a medrébe szorított, termékenyítő Duna.

Konkurálhatnánk Amerikával, konkurálhatnánk Oroszországgal úgy, ahogyan mi akarunk, nemcsak itt Európában, de még Amerikában és Ausztráliában is.

Már most jön a dolog másik oldala: a pénz még odavetőleg sem lehet megjösolni, hányszor tíz millióba kerülne az az általános csatornázás és folyamszabályozás, amelynél nagyobb kulturmunkát még Magyarországon, de még a külföldön sem végeztek. Mindenesetre rettenetesen nagy összeget nyelne el ez a vállalat, mert még egy mérnök sem tudná megmondani, kevesebbet-e vagy többet mint kétszáz millió forintot.

Mert egyszerre az ország minden pontján kell megkezdeni a csatornázás és folyamszabályozás munkáját, csakis tökéletes, az egész országot befutó hálózat felelhet meg a célnak. Mert mi hasznát vennők például a Vágcsatornának, ha a terményeket az ország minden részéből oda nem tudnók juttatni.

A kérdés tehát az, képesek vagyunk-e ilyen óriási áldozatot hozni, és ha meghozzuk, megfe-

— Igenis, megyek.

És indultam kifelé. Az orvos elém állt és merően a szemembe nézett. Farkas szemet néztem vele olyan buta képpel, hogy szinte zavarba jött. Elkezdett kiabálni.

— Mi baja a fülének?

Illőnek tartottam, hogy válaszoljak — Nagyváradon, 1874-ben. — az orvos erre még közelebb hajolt hozzám és ordításra fogta a dolgot.

— Nem azt kérdeztem, hogy hol született, hanem vajjon süket-e?

— Köszönöm szépen!

— Beszélni annak doktor ur itéletnapig. Nem hall az egy kukkot sem!

— Tetteti magát a gazember! Szólj közbe az őrmester, akinek csak bajuszát szerettem volna kitépni. Ott álltam rendületlenül s bután, az őrmesterre rá se néztem, magamban azonban mohó kívánsággal néztem a pillanatot, amikor ki mondják rám, hogy „untaulich“ Közben

lele a kamatozás a befektetett jövedelemnek? Itt Magyarországon mindig panasz volt a pénztelenség és pangás miatt és az állam ellen amely olyan nagy adókkal sújtja a lakosságot. Ez az óriási vállalkozás nemcsak új állami adókat róna a közönségre, de még azoknál is jóval magasabb helyi illetékeket. Mert akár egészében az állam, akár részleteiben a községek érdekelt birtokosai építenék a csatorna hálózatot, az egyaránt a lakosság vállait nyomná.

Ebben a kiválóan fontos dologban tehát a lefontosabb kérdés az: hogy megér-e Magyarországnak néhány száz millió forintnyi új kiadást az az elvitáhatatlan nagy előny, hogy terményeinket közvetlenül vízi uton vihetjük Németországba, Ausztriába s innen a nagyvilág piaczára? Mi több: a haszon, amely ebből a gazdára háramlik, vagy az adó és illeték, melyet majd az általános csatornázásért és folyószabályozásért ráróznak.

Ez a kérdés még nincs eldöntve. De vitatkozzanak róla minél behatóbban az ország közigazdászai és ha majdan az illetékes faktorok dönteni fognak e kérdésben, vezesse őket a higgadt megfontolás és a felelősség tudata.

H i r e k.

— **Uj üzletigazgató.** Mint benünket illetékes helyről értesítenek, Polák S. Simon, a Baresi Sertéshizlalo Részvény-Társaság eddigi üzletigazgatója állásától megvált s az üzletvezetéssel Bacher Mór, az üzlet főhivatalnoká bízott meg. Azt hisszük, hogy Bacher Mór, mint nevezett részvény-társaság régi, s nagy tapasztalatokkal bíró kitűnő hivatalnok, — előnyére lesz a részvénytársaságnak s azt felvirágzásra segíti.

— **Nagy tűz.** Rémes tüzi lármá verte fel Bares lakóinak nyugalma

azonban lecsapott a menydergős menkő, s az kihozott szerepemből.

Valaki ugyanis a hátam mögöt hallkan megjegyezte: Ne méltóztassanak nekünk hinni. Nagyon jól ösmerem a hunczutot. Egyike a legügyesebb zsebtolvajoknak. Csak a múlt hónapban került ki Il-lavárról. — Önkénytelenül is hátra tekintettem, megnézni, hogy ki beszél, ezzel elárultam magam. — Aza valaki pedig Goldstein Simi volt, az én vetélytársam. Egyleánynak kurizálunk. A nyomorult állt az ajtó mellett, várva mig rákerül a sor. Borzasztóan vigyorgott. — Elfutott a méreg.

— Százados ur, — mondok — beismerem, hogy simuláltam, hanem kénytelen vagyok azt is kijelenteni, hogy világ életemben sose loptam. Ez az ur hazudik. . . Nem folytathattam. Besoroztak s kiröpítettek a szobából. — Nagy busan felöltöztem s oda hagytam a kaszárnyát. Az Üllői-ut s körut sarkán azonban vá-

hó 1-én esütörtökön délután 3 óra felé. Ugyanis a nagy hőség és szárazságban, eddig még ismeretlen ok miatt tűz ütött ki a többnyire németajku földművesek által lakott Tarnóczai-utczában, ifj. Krisztbaum József és Krisztbaum Konstancz testvérek istálló és pajtáján. A nagy szél következtében a láng csakhamar átesapott a szomszédos Henger Fülöp és Schiffer György gazdák házába s innét a tűz még tova terjedt iszonyu pusztítást téve. Krisztbaum György és Schlichter József gazdáknak elégett minden épülete gabonájukkal, takarmányukkal együtt. Elégett még Pfeiffer Antalnak minden épülete s végül a tűz a széles utczán át átesapott a tulsó oldalon levő Krisztbaum József házába, melyet szinte elhamvasztott. Itt végre aztán sikerült a tűz tova terjedését meggátolni. Szerencse, hogy ez utolsó égő ház körül több eszerépsindelyes ház volt és hogy a záporosó is megeredt, mely nagyban localisálta a tűz tova terjedését. Baj volt, hogy a nagy munka időben sokan távol voltak hazulról s a nagy szél a tűzoltóknak is megnehezítette a munkát. Öszvesen 8 gazda égett le 4 lakóháza mintegy 10—12 melléképülettel. A nagy tűz temérdek sok gyümölcsfát tett tönkre gyümölcsesél együtt. A házak bár mind biztosítva voltak, mind amellett a gazdáknak nagy kárak van, mivel a leégett takarmányt is drágán kell megvenniök.

— **Nyári mulatság.** A baresi dohánybevaltó hivatalnál alkalmazott munkásnök a baresi kórház alaptökeje gyarapítására ma, f. hó 4-én, vasárnap délután a pálfalusi Szabó féle vendéglő kert-helyiségében zártkörű nyári mulatságot rendeznek, melyre a belépő díj személyenkint 40 fillér lesz. A nemes czél javára rendezett eme nyári mulatság előre láthatólag jól fog sikerülni, mert a bevaltó hivatal emberbarát szerető tisztjei a mulatság érdekében — hogy az minél vonzóbb legyen — mindent elkövetnek. Kedvezőtlen idő esetén a mulatság 11-én fog megtartatni.

— **Színház.** Kövi szintársulata mint ujabban értesülünk — a nagyatádi sovány napok után más irányba vándorolt és nem jön hozzánk Baresra, mint azt ő állította. Jobb is. Az ilyen fiatal társulatocska, kinek rendesen csak na-

rakozó állást foglaltam el: Goldsteinre lestem.

Egy kis félóra mulva észre vettem őt, amint kilép a kaszárnya kapuján, óvatosan körül tekint s megy lefelé az Üllői uton.

Utánna! . . . Ezt a tréfát nem viszed el szárazon, Simikém. — A gyógyszerár előtt elértem. Torkon ragadtam s nehogy baja essék, csak a fejét ütöttem: a bajuszát azonban megkimélve akarván, a haját tépegettem ki. Ha ki nem ragadják a kezeim közül, ma már por, hamu és semmi más! . . .

— Elmondtam mindent.

A törvényszék Mitwoch Móriczot súlyos testi sértés büntette miatt 8 hónapi börtönre ítélte.

Az ügyész: Főlebbezek a vádlott terhére.

A vádlott: (daczosan) Én is főlebbezek — az ügyész ur tehére.

gyon rövid ideig szokott tartani uralkodása, oszoljon szét máshol s ne ami városunkban, hogy bennünket vádoljanak.

— **Halálozás.** Fridli Antal, a tarnóczai csárda ismert, népszerű vendéglőse, amint meghatva vesszük a szomorú hirt, — e hó 30-án elhunyt Budapesten a Schwarezer-féle ideg gyógyintézetben, hova nagymérvű ideg baja végett vitték. A teljes jó egészségű embernek pár hónapja csak, hogy baja keletkezett s tavasszal volt is fenn egyik ismert nevű ideg-betegségeket gyógyító tudós orvosnál, kinek hirtelen bekövetkezett halála után a gyógykezelést félbeszakítva, haza jött Tarnóczára. A vidéki nagyszámu kirándulók, kik a nyáron át el-el látogattak a a tarnóczai csárdába egy kis hegylevére, már csudálkozva vették észre, hogy a barátságos, kedélyes vendéglős emlékező tehetségét homály borítja, mely az agylágyulás által mind előbbre és előbbre halad. Családja mindent elkövetett, hogy kigyógyuljon, s még egyszer felvitték pár hét előtt Budapestre a Schwarezer-féle gyógyintézetbe, de baja gyógyíthatatlan volt s itt kínos életét megváltotta a halál. A kik sokszor oly vigan mulattak az ő csárdájában, bizonynyal sajnálni fogják a derék vendéglőst. Nyugodjék békével!

— **Derék életmentő.** Hornyák János a babócsai vízi malom molnár segédje már többeket mentett meg saját élete kockáztatásával a vízbefulladás-tól, mely nemes tetteiről mi is megemlékeztünk lapunkban s ajánltuk őt példás emberbaráti szeretetéért a kitüntetésre. Kapott is legfelsőbb helyről 100 korona jutalmat annak idején. Most újában ismét arról értesítenek bennünket, hogy Hornyák János vasárnap délután egy Molnár János nevű 21 éves aracsai illetőségű legényt mentett ki a malom alól a Rinyából, ki több társával együtt furdott. Furdás közben veszélyes mély helyre jutott, hol — mint mondják — régebben kut lehetett s hasztalanul iparkodott a mély vízből uszás által menekülni, erre sehogy sem volt képes. Menthetetlenül belefutad, ha a derék molnár legény észre nem veszi, ki látván a már égészen kimerült legényt, ruhástól ugrott be utánna s szerencsésen a partra vitte.

— **Kevés lesz a kukoricza.** Sok helyen szomorú képet nyujtanak a kukoricza táblák vidékünk több részein. A kukoriczaszárak a nagy szárazság miatt egész törpék, silányak maradtak, melyet már az esőzés sem javíthat meg. Viszont azonban egyes helyeken, különösen a szomszédos Slavóniában szép kukoricza termés ígérkezik s némileg pótolja a rossz buzatermést.

— **Raktár kimutatása** a magyar leszámítoló- és pénzváltó-bank barcsi raktárainak. Készlet f. hó 15-én 142556 mm. 2000150 biztosítási érték. Beraktárlás f. hó 15-től 31-ig 60412 mm. 735800 biztosítási érték. Összesen 202968 mm. 2735950 biztosítási érték. Kiraktárlás f. hó 15-től 31-ig 43237 mm. 575100 biztosítási érték. Készlet f. hó 31-én 159731 mm. 2160850 biztosítási érték. Részletezés: 14310 mm. búza 1118 mm. rozs 38 mm. árpa 658 mm. zab 137240 mm. tengeri 37 mm. hüvelyesek 6330 különféle.

Irodalom.

— **Jézus társasága.** A reformáció terjedése idején a katolikus egyház, hogy annál biztosabban elleneszegülhesen az ujonnan reformált vallásfelekezeteknek, önmaga is vallás reformálásához látott és még egyszer egész Európát áthatotta az erős bibliai kereszténység. Az a régi, az üldözések korabeli kereszténység, a mely a katakombákat ásta földalatti üregekben, omladozó szent képek alatt, szenteknek roskatag sirjánál tartotta a maga egyszerű, de egyszerűségében annál meghatóbb isteni tiszteletet. Nem az a középkori katolikus vallás, császárok és uralkodók vallása, nem is, mely a Szent Péter templomát építette, hanem az az egyszerű, askéta katolicizmus, a mely ha testét nem veri is végig flagellumokkal, lelkét szigorú bűnbánattal sújtja. Ennek a hive, ennek az alapítója az a nagy férfiú, Don Inigo Lopez de Recalde, a Loyolák előkelő családjának akkor legifjabb sarja. Fiatalon ő is versengett a lovagság babérijáért és bár ő reá is hatott a szép fegyver és paripa, a vitézség dicsősége, párbaj hősisége és a szerelem kalandja, élénken élt benne a vallásos szellem is. Ezen időben lovagrománéban megénekelte az apostolok fejedelmét. 30 éves korában Pampelona védelménél egy ágyugolyó szétzúzta jobb lábát, a balt pedig egy rádülő fal törte el. Francia fogságba került, a hol jól bántak vele és ő kényszerű nyugalomát olvasással, kivált legendák olvasásával töltötte. Még mindig katona akart lenni, demár a Krisztusé, szolgálni akart egy szép szüzet, de már az egyházat. Így tért a téritők útjára és így lón alapítója a világhírű Jézus-társaságnak. Erről a társaságról, működéséről, óriási, világra szóló hatalmáról sokat és szépen ír a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 128. füzeté.

A 12 kötetes nagy munka szerkesztője dr. Marczali Henrik, egyet. tanár. Egy-egy kötet ára díszes félbörkötésben 16 korona; füzetekint is kapható 60 fillérré. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

Cs. kir. szab. déli vaspálya-társaság magyar vonalainak üzletigazgatósága.

3858 P.

Pályázat.

A cs. kir. szab. déli vaspálya-társaság magyar vonalainak üzletigazgatósága az 1903-ik évben szükséges

100000 darab

2.40 vagy 2.70 méter hosszú I. rangú vasutfelépítményi tölgytalpfára, melyek 1902. évi július hó 1-től 1903. évi április hó végéig szállítandók, pályázatot hirdet és megjegyzi, hogy kedvező árak mellett az 1904. és 1905. évekre is elfogad ajánlatokat.

A szállításra vonatkozó részletes módokat magában foglaló „általános és különleges feltételek” valamennyi hazai kereskedelmi és iparkamaránál, az országos iparegyesületnél, a kereskedelmi muzeum igazgatóságánál, valamint alulírott üzletigazgatóság építés- és pályafentartási osztályánál és annak magyar és horváth vonalain levő összes mérnökosztályánál díjmentesen kaphatók.

A szabályszerűen kiállított, ivenként 1 korona m. kir. okmánybélyeggel ellátott ajánlatok lepecsételve és a borítékon ezen felirattal: „Ajánlat talpfaszállításra 3858 P. számhoz” legkésőbb f. évi augusztus hó 31-ének déli 12 órájáig a cs. kir. szab. déli vaspálya-társaság magyar vonalainak üzletigazgatóságához Budapest, I. kerület, Mészáros-utca 17. sz. (iktató hivatal) küldendők.

Budapest, 1901. aug. hó 1-én.

Az üzletigazgatóság.

Magyar-szlavon kerületi takarékpénztár részvény-társaság.

Részvénytőke 100,000 kor.

Leszámitol váltókat, utalványokat és más hitelpapirokat, eszközöl értékpapírok adás-vételét a legelőnyösebb feltételek mellett, kölcsönöket ad telekkönyvezett

ingatlanokra és földbirtokra

készpénzben.

Elfogad betéteket takarékpénztári könyvecskére és folyó számlára

5 %-os kamatozással

minden levonás nélkül.

Pénztári órák d. e. fél 9-től 12-ig.

„ „ d. u. 3-tól 5-ig.

A közeledő új iskolai tanévre mindennemű
iskolai könyvek, író- és rajzeszközök

kaphatók

Barcson, a könyvnyomdában.

Ugyanott kaphatók kitűnő minőségű

irodai és levélpapírok, albumok, emlékkönyvek, képeslevelezőlapok

nagy választékban, gyönyörű kivitelben.

Raktáron tartatnak mindennemű

**üzleti könyvek, jegyzői-, ügyvédi-, orvosi-
stb.-féle nyomtatványok.**

Esemény
a magyar
irodalomban!

Nagy Képes Világtörténet

A Nagy Képes Világtörténet
azért reménye a magyar irodalomnak, mert az el-
ső teljes, tökéletes, minden igényeknek megfelelő
világtörténelem.

A Nagy Képes Világtörténet
megjelenésével minden más világtörténeti mű el-
avult és érdektelenné vált.

A Nagy Képes Világtörténet
az élet bibliája nélkülözhetetlen és mindenkinek,
a ki művelt ember akar lenni.

A Nagy Képes Világtörténet
az a mű, melyből az egyén, a család, a társada-
lom hazaszeretetet és összetartást tanul.

A Nagy Képes Világtörténet
fejleszti a műizlést, táplálja a tudást, nemesíti a
lelket.

A Nagy Képes Világtörténet
brillians stílusával és pompás illusztrációival nem-
csak tanít, hanem oktatta gyönyörködtet is így a
legnagyobb szellemi élvezetet nyújtja.

AZ EGYETEMES TÖRTÉNE-
LEM KLASSIKUS KÖNYVE,
A LEGGAZDAGABB TÖR-
TÉNELMI KÉPTÁR

Tizenkét kötetben.

Eddigélé hat kötet jelent
meg. — Négy havonként
jön egy-egy kötet.

Bővebbet a prospektus, melyet
mindenki ingyen kap.

**A teljes mű ára
132 korona.**

Szerkeszti a legkiválóbb magyar
írók közreműködésével:

Marczali Henrik.

Megrendelhető

**3 koronás
csekély havi
részletfizetésre**

e rendelőlap se-
gélyével, mely
kivágandó és le-
velezőlapra ra-
gasztva hozzánk
beküldendő.

Révai Testvérek
Irodalmi intézet
Részvénytársaság

Budapest,
VIII, Üllői-ut 18

Ezennel megrendelem a Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaságtól Budapesten a

Nagy Képes Világtörténet

című művét 12 kötetben 192 koronáért, tudomásul vevén, hogy eddigélé hat kötet jelent meg s a további kötetek 4 havonként jelennek meg. Kötelezem magam a társaság pénztárába Budapesten a szállítástól kezdve 3 koronát havonként mindaddig befizetni, míg a mű teljes vételára törlesztve nincsen. Az esetleg elmaradó részletek költségemre postai megbízás útján szedhetők be és ennek be nem váltása esetén a mű teljes hátralékos vételára esedékesé válik. A mű további kötetei a megjelenéshez képest és fizetési arányában szállítandók.

Kelt

Név:

Állás: